

[Dohrmann.]

ningsfonds, et forslag, som sikkert både er velment og gavnligt for en gruppe i befolkningen. Desværre forholder det sig bare sådan, at bliver forslaget vedtaget, er det andre, som må betale for det.

Vi er ikke enige med venstre. Næste punkt på dagsordenen er et forslag fra centrum-demokraterne, de konservative og fremskridtspartiet, og det mener vi er det bedste. Men jeg vil gerne tilføje, at det ville være glædeligt, hvis disse partier og venstre og eventuelt kristeligt folkeparti sammen kunne finde løsninger ikke bare på dette punkt, men inden for hele skattelovgivningen.

Ømann (SF):

Det er mig lidt af en gåde, hvorfor partiet venstre fremsætter dette forslag og samtidig vil opretholde lovgivningen om henlæggelser til investeringsfonds. Dette forslag er jo langt mere vidtgående, og det gælder enhver henlæggelse uden nogen som helst kvalifikation, så hvorfor skulle man opretholde to næsten parallelle lovgivninger? Men denne tidligere lovgivning har man altså ikke tænkt at pille ved, skønt den i øvrigt er rigelig nok og kan give anledning til adskillige forskydninger af skattebyrden og til skattetænkning.

Dette her går ud over alle grænser: det drejer sig om at opnå en skattekredit i et sådant omfang, at man fuldstændig selv kan bestemme, om man overhovedet vil betale skat. Det er dog alt for vidtgående.

Det er i disse tider nok værd at overveje, om det er klogt at give disse skatte kreditter helt fuldstændig in blanco til hvem det måtte angå. Jeg tror, at vi skulle økonomisere lidt mere med disse tilskud, vi giver over skattelovgivningen, således at man kigger sig de industrier og de virksomheder ud, som virkelig har behovet, og sparer lidt på tilskuddene til dem, som kun får det til skattebesparelser over for investering, som de i øvrigt ville have foretaget alligevel. For i det omfang anvendelsen af loven sker på en sådan måde, sætter det jo ikke ekstra investeringer i gang og sætter ikke en eneste arbejdsløs i arbejde.

I øvrigt tror jeg ikke på det investeringsfremmende i sådanne forslag, så længe afsætningsforholdene ikke er i orden.

Hagen Hagensen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Stet-

ter, rent undtagelsesvis ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på den konservative gruppes vegne gøre nogle enkelte bemærkninger. De går ud på, at vi kan støtte dette lovforslag, som vil lette selvstændige næringsdrivendes chance for opsparing og selvfinansiering. Den konservative gruppe har flere gange tidligere fremsat lovforslag, som omfattede alle personer, altså også løntagere, et forslag om investeringskonti for alle, og der er grund til ved denne behandling at minde også om dette forslag; det har jo været berørt her i dag, at noget sådant også kan komme på tale.

Arne Bjerregaard (KrF):

Konjunkturudligningsfonds, altså en fond fra 1976 og fremefter, hvor man kan indskyde 25 pct. af overskuddet, er det, venstre foreslår.

Kristeligt folkeparti må da straks sige, at en sådan fond til konjunkturudligning afholdt over skatten – det må vi vel sige det er, for man betaler mindre i skat, så sådan set er det staten, der betaler gildet – kan synes rimelig, men når man siger, det skal anvendes inden 5 år, hvad så med det konjunkturudlignende i den? Hvad nu, hvis det bliver 5 gode år? Det skulle vel være sådan, at man i de gode år skulle opsamle til de dårlige år, men det skal bruges inden for de 5 år.

Hvis man havde forestillet sig, pengene skulle opsamles og henlægges i en fond, så hvervenerne kunne sige: vel, vi vil klare vores egne problemer, hvis vi kommer ud i situationer som dem, vi er kommet ud i i år på grund af de problemer, f. eks. tørken har bragt landbruget, ja, så kunne det være rimeligt, at man gav mulighed for, at de selv kunne klare deres problemer, så var det en direkte konjunkturudligningsfond. Men når man skal kunne bruge den, uanset om det bliver gode eller dårlige år, kan det jo kun være en skatteudligningsfond – det var nok det rette navn – til at udligne skatten med. Men dér må vi sige, at der allerede er visse muligheder også med det forslag, vi senere kommer til om, at underskud skal kunne fremføres i 5 år, og andre vil endda have, at underskud skal kunne tilbageføres over 2 år.

Hvis intentionerne i forslaget kun er det, som det indeholder, nemlig at det skal være en skatteudligningsfond, vil vi ikke så gerne være med. Hvis man derimod vil gå ind for, at det skal være det, der står, nemlig en konjunkturudligningsfond, som virkelig skal hjælpe til, at der kan overføres fra de gode år til de særdeles